

INDRA LARSSONS INTE HELT PERFEKTA HÄSTLIV PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv de första tre orden i den mening som kommer efter!

- En ponny är bättre än ingen, sa Ruben. Vi kan dela, då blir det inte så dyrt. Ruben fattade ingenting, men det gjorde jag redan innan Tea började krångla in sig i långa förklaringar om att ponnyn hon skulle få låna var väldigt nervös och känslig. _____

Sen hade jag sådan himla tur att Rakel faktiskt var hemma och höll på att kratta i trädgården.

- Är du här för att hälsa på hästarna igen? log Rakel.

- Ja, och här är mitt telefonnummer, sa jag och sträckte fram lappen som legat i fickan en hel vecka.

- Indra! Vad gör du här? frågade mamma när hon öppnade dörren lite senare.

Hon såg nog att jag var rätt krisig för hon ställde ifrån sig matkassarna och sjönk ner bredvid mig.

- Skulle inte du vara på idrottsplatsen nu? frågade hon.

- Och du kan visst inte ta ett nej, fortsatte Rakel och ställde ner en kasse på stallgolvet. Jag vill inte ha någon stalltjej, kan du inte försöka förstå det.

- Jag skulle bara...

- Det var bra gjort att du fångade in hästarna häromdagen, sa Rakel. _____

Det blev lördag även om jag trott att det aldrig skulle bli det. På morgonen packade jag ner en hög med mackor och en termos med varm choklad i ryggsäcken. Jag skulle precis gå för att möta Ruben när han ringde och gnällde med grötig röst. _____

Nästa gång jag killade och han skakade på huvudet gav jag honom lite godis (hästpellets). Sen fortsatte vi så och efter ett tag behövde jag bara hålla upp fingret för att han skulle skaka på huvudet igen. _____

Cosmo kastade med huvudet för att komma loss och ville in till hästarna på ridbanan. Om inte Sander kommit ut ur ridhuset just då vet jag inte vad som hade hänt.

- Som ni ser så är Cosmo på god väg att lära sig att ljudet från crossen inte betyder fara.

Sander ledde ut Cosmo ur ridhuset och lämnade över grimskafvet till Mia Maria.

INDRA LARSSONS INTE HELT PERFEKTA HÄSTLIV

PROV Facit

- En ponny är bättre än ingen, sa Ruben. Vi kan dela, då blir det inte så dyrt. Ruben fattade ingenting, men det gjorde jag redan innan Tea började krångla in sig i långa förklaringar om att ponnyn hon skulle få låna var väldigt nervös och känslig. **Att det var en tävlingsponny.**

Sen hade jag sådan himla tur att Rakel faktiskt var hemma och höll på att kratta i trädgården.

- Är du här för att hälsa på hästarna igen? log Rakel.

- Ja, och här är mitt telefonnummer, sa jag och sträckte fram lappen som legat i fickan en hel vecka.

Om du ska åka bort eller så.

- Indra! Vad gör du här? frågade mamma när hon öppnade dörren lite senare.

Hon såg nog att jag var rätt krisig för hon ställde ifrån sig matkassarna och sjönk ner bredvid mig.

- Skulle inte du vara på idrottsplatsen nu? frågade hon.

Jag glömde tiden.

- Och du kan visst inte ta ett nej, fortsatte Rakel och ställde ner en kasse på stallgolvet. Jag vill inte ha någon stalltjej, kan du inte försöka förstå det.

- Jag skulle bara...

- Det var bra gjort att du fångade in hästarna häromdagen, sa Rakel. **Men du måste sluta komma hit.**

Det blev lördag även om jag trott att det aldrig skulle bli det. På morgonen packade jag ner en hög med mackor och en termos med varm choklad i ryggsäcken. Jag skulle precis gå för att möta Ruben när han ringde och gnällde med grötig röst.

Måste sova, värsta förkylningen.

Nästa gång jag killade och han skakade på huvudet gav jag honom lite godis (hästpellets). Sen fortsatte vi så och efter ett tag behövde jag bara hålla upp fingret för att han skulle skaka på huvudet igen. **Fast det spelar ingen roll vad du frågar, eller hur?**

Cosmo kastade med huvudet för att komma loss och ville in till hästarna på ridbanan. Om inte Sander kommit ut ur ridhuset just då vet jag inte vad som hade hänt.

Där är ni ju! sa Sander.

- Som ni ser så är Cosmo på god väg att lära sig att ljudet från crossen inte betyder fara.

Sander ledde ut Cosmo ur ridhuset och lämnade över grimskafvet till Mia Maria.

Gå runt med honom tills han torkat, sa han.